

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Patrocinium Defvntorvm

Hautin, Jacques

Leodii, M.DC.LXV.

Pars IV. Contentio cum tormentis S. Christinæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79679](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79679)

Japonum impia pietas convellendæ blanditiis ejus constantiæ, aliquantisper domi, sed frustra detinuit. Jam si spatium Japonicæ tyrannidis audire libet, nunc quinquaginta fluxere anni, ex quo non nisi dira supplicia morsque est in oculis Japonum Christianorum: ex quibus plus mille paria primævis Christianis tormenta fidei causâ subire. Sola Jesu Societas octoginta septem generosissimos Athletas in iis recenset, & universim variis orbis, seu novi, seu veteris regionibus unico prope sæculo ducetos, & fere octoginta, præter eos, quos nova Francia, quam Canadam vocant, quotidie nobili palmâ condecorat.

PARS QUARTA.

*Contentio cum tormentis Sanctæ
Christina.*

324. *S. Christina mirabilis tormentis.*
CUM igitur quancumque Martyrum cruciatus lustralibus, ut statim probavimus, acerbitate cedant: Nunc denique an Christina mirabilis proflus admirabiles voluntariæ penæ expiandarum animarum causâ susceptæ, iisdem lustralibus æquiparari dignæ sint, videamus. Postquam conspectis divinitus purgantibus suppliciis inclita illa Belgii Herois, penas animarum, gratiâ subeundas suscepit. Ingredebatur, ait *Cantipratanus*, in ardentis clibanos coquendis panibus præparatos, & illis incendiis haud secus, atque aliquis ex nobis cruciabatur, ita ut præ angustia & dolore horrendos ederet clamores. Quando ad manū non erant hujusmodi furni in hominum ædibus, jactabat se in copiosos ignes, vel pedes tantum, aut manus immittebat, tamdiu illic tenens, ut nisi divino servata esset miraculo, non potuerit non in cineres redigi. Interdum deponebat se in cacabos plenos bullientis aquæ usque ad mammillas, vel si profundi non essent satis cabi, usque ad renes; membra illa, quæ in aquam ejusmodi immergere non poterat, aquâ ferventi perfundens. Sub aquas Moise fluminis hiberno tempore, cum rigerent omnia gelu, crebro, & diu morabatur, sex, & eo amplius diebus in eo perdurans. Solebat etiam hyeme sub molendini rotâ erecta stare, ita ut aqua, vertente se rotâ, in medium verticem, & totum corpus delaberetur. Interdum in aquis natans simul cum illis ferebatur in rotam, atque horrendum in modum circumgebatur cum ipsâ rotâ. In rotis etiam quibus piratæ plerumque puniri solebant, instar eorum, qui illis excarnificabantur, conorquebat brachia, & crura sua, nonnun-

quam in patibulo, inter fures ex illo pendentes, se suspendebat, ad unum & alterum diem. Sæpe in monumenta mortuorum ingrediebatur lugens illic hominum peccata. Surgebat quandoque mediis noctibus, & totius Trudonensis oppidi canes in se concitans, ante illos ipsam insectantes instar feræ cujusdam cursitabat, sicque per devia, & per densos vepres, & spineta, agitata adeo ab illis compungebatur, & lacerabatur, ut nulla corporis ejus pars vulneris esset experta. Aliàs ipsa se suâ sponte spinis & sentibus compungebat, ut toto corpore sanguine perfusa videretur. Præter has sanguinis profusiones sæpissimè permultum sibi sanguinis venæ sectione detrahebat. Hactenus Cantipratanus. Porrò cursum hunc vitæ per duos, & quadraginta annos tenuit, ut jejunia, aliasque corporis macerationes silentio præteream. Sat enim superque ex his habemus, cur eam plus Clemente, & Agathangelo, plus plurimis simul Martyribus unam pertulisse dicamus. Præsertim cum Deus Martyrum gratiâ vim ignis, atque aliorum tormentorum, aut omnino retunderet, aut saltem mitigaret, quod in Christina nemo sibi persuadeat, dum meminerit eam ad patiendum electam ac confirmatam fuisse.

Cæterum, & Heroidis illius infandas penas purgantibus longè mitiores fuisse, dicere cogimur, si SS. Patrum effatis, Sanctoque Thomæ, & rationibus antea propositis acquiescere velimus. Quibus accedit, quod illa nunquam tota flammis arsisse legatur, qualiter ardent pii manes; neque semper ignem pertulisse, sed aliis tormentis hoc omnium acerbissimum mutasse: cum manes, sine intermissione ullâ dies noctesque flammis expiaticibus perurantur. Quibus si addidero hæc flammæ sine controversiâ ullâ flammæ nostrates sævitie vincere, Christinae tormenta utcumque tormentis Martyrum, latronum, morborumque longè sæviora, piis manibus solatii instar dici & esse poterunt.

PARS QUINTA.

Et prioribus, & voluntariis tormentis præferuntur purgantia, & peroratur.

PRÆTEREO volens collationem cum 326. *Voluntaria*
 penis piorum voluntariis, etsi gravissima *pena.*
 genere incredibile dictu est quod unus ipse Dominicus Loricatus, teste Damiano, utraque

325.
Cadunt purgantibus flammis.